

har sat Grændsen: i Hamborg til 90° og i London til 100° Fahrenheit. Spørgsmaalet om Betegnelsen har jeg slet ikke villet indlade mig paa; jeg har taget Betegnelsen, som den kom fra den høitærede Minister, idet jeg troede, at dette var det Rigtigste.

Jessen: Efter den Forhandling, som har fundet Sted, har jeg for mit Bedkommende besluttet at stemme for Vædringsforslaget under Nr. 1, men med den bestemte Forventning, at de ærede Forslagsstillere efter de Udtalelser, som ere komne fra den høitærede Minister, til 3die Behandling ville foreslaae at forhøje Grændsen til 40° eller i det Mindste til 37° Celsiuss. Og i alt Fald haaber jeg da, dersom Vædringsforslaget under Nr. 1 nu vedtages, at kunne faae andre Medlemmer til med mig at stille Forslag til en Forandring i saa Henseende til 3die Behandling. Under denne Forudsætning vil jeg, som sagt, stemme for Vædringsforslaget under Nr. 1.

Ploug: Jeg er med min ærede Medforslagsstiller fuldstændig enig i, at der virkelig vil være mindre Fare forbundet med at vedtage Vædringsforslaget under Nr. 1 end med ikke at vedtage det. Vil man imidlertid ved 3die Behandling paany forandre Tallet, saa vil jeg dog foreslaae, at man med det Samme forandrer Thermometermaalet, saaledes som det ærede 9de kongevalgte Medlem (Fischer) for antydede. Naar man da sætter Grændsen til f. Ex. 30° Reaumur, saa troer jeg, at man vil komme til den Grad af Sikkerhed, at vistnok Alle kunne være tilfredsstillende. At man ofte sætter Petroleum i Solen om Sommeren, det har det ærede kongevalgte Medlem fuldstændig Ret i, men det vil man jo ogsaa kunne gjøre, selv om der paa Glasfen eller Beholderen staaer „Farlig“. Faren derved er da ialfald heller ikke stor, naar det er en afproppet Glasfe eller lukket Beholder, thi saa kunne de antændelige Dampene jo ikke komme til noget Lys.

21de October.

N. W. Hansen: Jeg skal ogsaa fremhæve, at forsaavidt man har den Mening, at en forhøjet Grændse vilde indeholde en større Betryggelse, saa er det dog vistnok et Spørgsmaal. Man vil jo nemlig alligevel kunne omgaae, hvad der tilsigtes, idet man forhandler Petroleum, der er antændelig ved en lavere Grad, og kun frigjør sig for Ansvar ved at give den Paaskriften „Farlig“. De ærede Forslagsstillere have søgt at træffe den Temperaturgrad, som er den normale, hvorved Dampene af den for Dteblikket under Forhandling her i Landet værende Petroleum ere antændelige, og ved at holde sig hertil, vil man maaskee ogsaa kunne conservere sig denne Handelsvare, der er mindre farlig. Sætter man derimod en høiere Grændse, da er det min Mening, at man vil komme til at forseile, hvad man tilsigter, idet alle Detailhandlere, som sagt, saa ville handle med mere farlig Petroleum, men frigjøre sig for Ansvar og Straf ved blot at give Emballagen den omhandlede Paaskrift.

Da ikke Flere forlangte Ordet, sluttedes Forhandlingen, og man gik til Afstemning, hvorved

1) Vædringsforslag af W. Petersen og Ploug til § 1, 1ste Stykke:

Istedetfor Ordene i 1ste og 2den Linie: „Steenolie Hundredeelsthermometret, maa“ sættes: „Naar Steenolie (Petroleum) og andre Olier, der tjene til Belysning, give antændelige Dampene ved en lavere Værmegrad end 35 Grader efter Hundredeelsthermometret, maae de,

vedtoges med 36 Stemmer imod 3.

Vædringsforslaget af de Samme under Nr. 2 til samme Paragraphs 2det Stykke:

Ordene i 2den Linie: „Steenolien falder“ rettes til: „Olierne falde“.